



NIV-NYTT

Medlemsblad for Norske Idrettsleder-Veteraner
22. årgang Nr. 2 mai/juni 2023



Hyggelig stemning på årsmøtet. Therese Johaug, Petter Riise og Sarah Louise Rung omkranser medlem nr. 1 HKH Kong Harald.

Norske Idrettsleder- Veteraner

Postadresse:
c/o Norges Idrettsforbund
0840 Oslo

<http://idrettsveteraner.com/>
post@idrettsveteraner.com
Bankkonto nr.: 6011.05.96009
Org. nr.: 995 295 423

Leder:

Tove Strand
Hamborgv. 1A, 0860 Oslo
M: 930 93 768
tovestrand@yahoo.no

Nestleder:

Petter Riiser
Kjøiveien 43, 1386 Asker
M: 913 03 208
petter.riiser60@gmail.com

Styremedlem, sekretær:

Kari Strande
Lars Mikkelsens v. 4
3531 Krokkleiva
M: 909 96 515
kar-st@online.no

Styremedlem, økonomi:

Odd-Roar Thorsen
Nadderudveien 123A
1359 Eiksmarka
M: 957 56 178
Oddroar.thorsen@gmail.com

Styremedlemmer:

Harald Bråthen
Vingolfveien 24, 1170 Oslo
M: 911 03 688
harald@lynx.no

Anne Marie Lund Thorvik
Bærumsveien 234,
1357 Bekkestua
M: 91798900
annemarie@thorvik.eu

Marit Wiig
Borgenveien 50, 0373 OSLO
M: 951 65 744
Marit.wiig4@gmail.com

Redaktør NIV-NYTT

Per Rune Eknes
Solstadveien 2
1396 Billingstad
M: 922 3 48 47
per.rune@medley.no

Idretten i en urolig og ny tid

En kaotisk verden har også slått til i Europa, - det er vi ikke vant til. Dette har også gitt utfordringer for idretten. Imidlertid er det bare en del av det som ligger til grunn for våre utfordringer i idretten.

Mange av medlemmene i NIV husker da frivilligheten var annerledes enn den er i dag. Det var bare noen få foreldre de første ti-årene etter andre verdenskrig som tok tak i frivilligheten, og som stod frem som trenere, funksjonærer og frivillige.

Etter hvert som utviklingen av at vi ble et av verdens rikeste lang stredet frem, ble det sett på som en naturlig del av samfunnet at man også tok tak i frivilligheten. - Alle ble med som trener, leder eller vaffel-selger.

Nå etter en kommersialisering av samfunnet de siste ti-årene, er det å opprettholde frivilligheten en av de største utfordringene vi har i Norsk idrett. Noen idretter er blitt så dyre at mange unger må slutte fordi foreldrene ikke kan, eller ønsker å bidra med det som trengs.

Da barneidretten var i støpe-skjeen var hverdagen en helt annen enn den er i dag. Barn og voksne kom hjem fra skole og jobb omtrent samtidig på ettermiddagen. Foreldrene «på godt og vondt», var heller ikke sammen med sin personlige trener i beste middagstid.

I dag ser vi et press på hverdagen som vi kanskje ikke liker, men likeså er den der.

Lite organisatorisk har endret seg i skole og trening for barn siden femtitallet, mens alt annet har endret seg. Det er på tide å se på hvordan familiens hverdag blir organisert uti fra et perspektiv for 2025, og ikke 1950 eller 1970. Det kan også redde frivilligheten i idrettens fremtid.

Per Rune Eknes, redaktør.

NIV-NYTT

Utkommer i februar/mars, mai, august/september og oktober/november.

Redaksjon:

Petter Riiser, Harald Bråthen, Lars Kolsrud, Kari Strande og Per Rune Eknes. *foto:* Håvard Lillegård.

Styreleders ord:

Sommeren har endelig meldt seg for fullt på Østlandet. Det er godt å se at syriner og frukttrær blomstrer og at kveldene er lyse.

Jeg tror det er viktig å kjenne ordentlig på det som er bra i livet i de urolige tidene vi lever i, med en krig ikke langt unna oss. De bildene og de meldingene vi får fra Ukraina berører oss. Det ble vist i praksis da NIV-er Anne-Marie Lund Thorvik samlet inn penger til soveposer til ukrainske soldater. Mange NIV-ere bidro i innsamlingen og et stort antall soveposer ble levert ved fronten.



Krigen får også konsekvenser for idretten og dens utøvere. Norske utøvere og forbund deltar i diskusjonene her hjemme og internasjonale fora. Eventuell deltakelse fra Russland og Belarus i internasjonale konkurranser er noe både særforbund og NIF må forholde seg til. Dette er tema vi også har vært innom.

Blant annet har NIFs rolle som nasjonal olympisk komite stått på dagsorden og blant spørsmålene som ble tatt opp, var om vår modell er den beste. Ikke enkelt å gi klart svar på det. Nå står nok et idrettssting for døra. Mange NIV-ere har deltatt på idrettssting. Det er en viktig arena. Det blir spennende å se hvilke saker som skaper debatt og hvilke vedtak som gjøres på dette tinget. Tinget legger jo føringer for de idrettspolitiske prioriteringene de neste fire åra.

Også Tinget og dets dagsorden har vært oppe på et møte hos oss. De to presidentkandidatene stilte og presenterte seg. Jeg tror vi alle satte pris på at de i en travel tid prioriterte møtet vårt! Og de to kandidatene sa de satte stor pris på NIV-ernes erfaringsdeling og spørsmål! Første halvårs møtesesong er over. Nå gjenstår bare sommertur til Tufte gård. Jeg håper mange blir med. Det er en anledning til gode opplevelser sammen med idrettsvenner og ledsagere !

Etter en sommerpause starter vi opp igjen med samlinger i Idrettens Hus. Første møte er 12. september. Da får vi besøk av Aslak Sira Myhre. Aslak er fotballtrener, journalist og forfatter, i tillegg til å være nasjonalbibliotekar. Han har vært tydelig på at den norske idrettsmodellen er under press og vi har invitert han til å si noe om hvilke farer som utfordrer og hvordan møte de utfordringene.

10. oktober får vi besøk av Dag Vidar Hanstad. Hans tema er «Hvor går norsk idrett?». Dag Vidar, som er forfatter, journalist og professor ved NIH, har fulgt både idrettsstyret og siste Idrettsting tett og det blir spennende å høre hans vurderinger.

Høstens 3. møte er 14.11. Alle ideer til temaer som kan være av interesse, mottas med stor takk!

På vegne av styret ønsker jeg alle en riktig god sommer!

Tove Strand



NORSKE IDRETTSLEDER-VETERANER

Protokoll for årsmøte 2023:

tirsdag 14.februar kl. 17:00
på Clarion Hotel Oslo med Choice v/Petter
Stordalen som vertskap

Petter Stordalen ønsket velkommen, presenterte idegrunnlaget for Nordic Choice Hotels og takket idretten og idrettsledere for samfunnsbidraget.

I forkant av årsmøtet ble følgende individuelle utøvere innlemmet i Norsk Idretts Æresgalleri: Therese Johaug, Sarah Louise Rung, Martin Johnsrud Sundby, Gunn-Rita Dahle Flesjå, Kjetil Jansrud, Olav Lundanes og Maiken Caspersen Falla. Sandvolleyballduoen Anders Mol og Christian Sørum ble innlemmet som lag.

Årsmøtet ble formelt åpnet kl 18:00

Antall stemmeberettigede: 71

Atle Sundelin ble valgt til møteleder og Kari Strande ble valgt som referent.

Sak 1. Godkjenne innkalling og saksliste

Innkallingen til årsmøtet var sendt ut både elektronisk og ved NIV-NYTT.

Vedtak: Innkalling og saksliste godkjent.

Sak 2.Valg av to medlemmer som undertegner protokollen sammen med møteleder

Styret foreslo Per Otto Furuseth og Aud Hvammen Lunde til å undertegne protokollen

Vedtak: Per Otto Furuseth og Aud Hvammen Lunde velges til å undertegne protokollen.

Sak 3. Styrets beretning

Atle Sundelin gjennomgikk styrets beretning og trakk også fram det gledelige i et tilnærmet normalår uten pandemi hvor vi fra mars kunne møtes fysisk.

Det var ingen kommentarer til beretningen.

Vedtak: Styrets beretning godkjent

Sak 4. Årsregnskap, styrets økonomiske beretning og revisjonsberetning

Atle Sundelin ga ros til kasserer Lars Petter Heggelund og orienterte kort om NIVs økonomiske situasjon, om kapitalen som har hatt større svingninger i løpet av året enn vanlig og henviste til notene. Årsregnskapet var gjennomgått av de to revisorene Brit Mørk og Jarl Bibow som begge har anbefalt at regnskapet godkjennes.

Vedtak: Regnskapet for 2022 godkjent.



NORSKE IDRETTsleder-VETERANER

Sak 5 Innkomne forslag

Sak 5.1 Bidra til innkjøp av teleslynge på møterommet i kantina på NIF

Forslagsstiller: Eldar Hansen

Forslag til vedtak fra forslagsstiller:

NIV stiller kr. 30.000,- til rådighet for NIF for raskest mulig å installere teleslynge i møterommet. Beløpet betales tilbake så snart NIF får tilpasset pengene i egne budsjetter.

Det var redegjort for saken i saksdokumentene og forslagsstiller kommenterte den raske og positive måten som styret hadde fulgt opp saken med og var fornøyd med styrets innstilling til vedtak.

Styrets innstilling til vedtak:

NIV stiller kr. 30.000,- til rådighet for NIF for raskest mulig å installere teleslynge i møterommet. Det forutsettes at huseier inngår en avtale med NIV om etablering og tilbakebetaling av beløpet.

Vedtak.

NIV stiller kr. 30.000,- til rådighet for NIF for raskest mulig å installere teleslynge i møterommet. Det forutsettes at huseier inngår en avtale med NIV om etablering og tilbakebetaling av beløpet.

Sak 5.2 Opprette en stipendordning for idrettslag

Forslagsstiller: Arne Kvalheim

Forslagstillers forslag til vedtak:

NIV stiller kr. 100.000,- til rådighet for styret i budsjettet for 2023 for etablering av en stipendordning.

Det var redegjort for saken i sakspapirene og styret hadde parallelt arbeidet med et lignende innspill som var lagt inn som en rammepost i forslaget til budsjett

Styrets forslag til vedtak:

Det avsettes kr. 100.000,- i budsjettet for 2023 til et lederutviklingsprosjekt på klubbplan i samarbeid med Oslo idrettskrets. NIV vil som grunnlag for dette presentere egne mål med prosjektet.

Ellinor Allergoth ba om ordet og framholdt at hun opprettholdt sin tidligere merknad om at en så stor post bør utredes bedre før iverksettelse.

Tove Strand orienterte kort om behovet etter pandemien for å støtte opp om leder og trenerutdanning for yngre og at dette kunne være en pilot for 2023 for å teste ut muligheter for slikt engasjement fra NIV. Hun viste særlig til utfordringer i utsatte bydeler i Oslo.

Det ble spurt om dette var et engangstiltak eller om det var tanker om videreføring og om det kun skulle gjelde Oslo. Flere innspill støttet opp om tanken, men tok også forbehold om å tære på kapitalen.



NORSKE IDRETTSLEDER-VETERANER

Ellionor Allergoth framsatte følgende forslag til vedtak:

Styret tar med seg signalene/diskusjonen fra dette årsmøtet om en form for økonomisk støtte/stipend til idretten lokalt for videre bearbeiding.

Dette forslaget ble betraktet som et utsetningsforslag og ble tatt opp til avstemming.

Vedtak:

Styret tar med seg signalene/diskusjonen fra dette årsmøtet om en form for økonomisk støtte/stipend til idretten lokalt for videre bearbeiding.

Vedtatt mot 28 stemmer

Sak 6 Fastsette innmeldingsavgift

Forslag til vedtak: *Innmeldingsavgiften foreslås til kr 0,-*

Begrunnelse. Styret finner ingen grunn til å opprettholde kravet om innmeldingsavgift og foreslår denne satt til kr 0,-

Vedtak: Innmeldingsavgiften settes til kr 0,- for 2023

Sak 7 Fastsette årskontingent

Forslag til vedtak: *Årskontingent en foreslås uforandret på kr 400,-*

Styrets vurdering:

Styret finner ingen grunn til å endre denne avgiften.

Vedtak: Årskontingenten vedtas til Kr. 400,-

Sak 8 Forslag til budsjett 2023

Atle Sundelin orienterte kort om at det var budsjettert med et større underskudd men at prognosene for utbytte fra DNB aksjer var bedre enn forutsetningene som ligger i budsjettet. Han påpekte at det i forslaget nå ligger inne en ramme for mulig støtte til leder/trenertiltak og at styret må ta hensyn til vedtaket i sak 5.2

Forslag til vedtak:

Budsjettet for 2023 godkjennes

Vedtak: Budsjettet for 2022 godkjent.



NORSKE IDRETTSLEDER-VETERANER

Sak 9 Valg av styret

Valgkomiteen har bestått av: Leder Elisabeth Seeberg, medlemmer Laila Andresen, Arne Kvalheim og Håvard Lillegård

Elisabeth Seeberg redegjorde for forslaget til nytt NIV-Styre for 2023-24 og gjennomføring av vedtektsendringer om valg for 1 og 2 år for å sikre rullerende valgordning.

Valgkomiteens forslag:

Leder	Tove Strand 2 år	(ny)
Nestleder	Petter Riiser 1 år	(gjenvalg)
Styremedlem/økonomi	Odd Roar Thorsen 2 år	(ny)
Styremedlem/sekretær	Kari Strande 1 år	(gjenvalg)
Styremedlem	Harald Bråthen 1 år	(gjenvalg)
Styremedlem	Per Rune Eknes 1 år	(gjenvalg)
Styremedlem	Anne Marie Lund Torvik, 2 år	(ny)
Styremedlem	Marit Wiig, 2 år	(gjenvalg)

Vedtak:

1. Tove Strand valgt som ny leder for 2 år
2. Petter Riiser gjenvolgt som nestleder for 1 år
3. Odd Roar Thorsen valgt som ny kasserer for 2 år
4. Kari Strande gjenvolgt som sekretær for 1 år
5. Harald Bråthen og Per Rune Eknes ble gjenvolgt som styremedlemmer for 1 år, Marit Wiig gjenvolgt som styremedlem for 2 år og Anne Marie Lund Torvik valgt som nytt styremedlem for 2 år.

Sak 10 Valg av 2 revisorer

Valgkomitéens innstilling på valg av revisorer.

Brit Mørk, 2 år (gjenvalg)

Jarl Bibow, 1 år (gjenvalg)

Vedtak:

Brit Mørk gjenvolgt som revisor for 2 år

Jarl Bibow gjenvolgt som revisor for 1 år



NORSKE IDRETTSLEDER-VETERANER

Sak 11 Valg av valgkomité.

Styrets forslag til ny valgkomité:

Leder	Elisabeth Seeberg, 1 år	Gjenvalg
Medlem	Laila Andresen, 2 år	Gjenvalg
Medlem	Arne Kvalheim, 2 år	Gjenvalg
Medlem	Håvard Lillegård, 1 år	Gjenvalg

Forslag til vedtak:

Hele valgkomiteen gjenvelges som foreslått.

Vedtak: Hele valgkomiteen gjenvalgt som foreslått

Leder	Elisabeth Seeberg, 1 år	Gjenvalg
Medlem	Laila Andresen, 2 år	Gjenvalg
Medlem	Arne Kvalheim, 2 år	Gjenvalg
Medlem	Håvard Lillegård, 1 år	Gjenvalg

Årsmøtet 2023 ble avsluttet ved at Atle Sundelin takket for et godt årsmøte og for samarbeidet. Nyvalgt lede Tove Strand delte ut blomster til Atle Sundelin og takket for den gode og tydelige innsatsen han har gjort som leder for NIV i mange år. Det ble også sagt takk til Lars Petter Heggelund som også trer ut av styret.

Årsmøtet ble avsluttet kl 19:55

Oslo 14. februar 2023

Per Otto Furuseth

Aud Hvammen Lunde

Kari Strände

Petter Stordalens tale til årsmøte i NIV



Jeg var en av medlemmene på årsmøtet som hadde den gleden av å høre Petter Stordalens tale til oss. Jeg synes den var så god at jeg bad om å få lov til å gjengi den i NIV-nytt. Det ble akseptert og jeg håper at dere som leser denne talen får like stor glede av den nå som det jeg hadde under årsmøtet vårt. Tekst. Petter Riiser. Foto: NTB

«Deres Majestet og veteraner!

I min verden er det få som av eget ønske kaller seg veteran, undertegnede inkludert.

På min forrige bursdag kosta lysene mer enn kaka, så jeg vet jo hva det går i. Men det sies at det viktige ikke er hvor gammel du er, men hvordan du er gammel.

Og det ryktes om at enkelte her har vært aktive i idretten frem til fylte 85 uten at de har møtt på store skjær i sjøen.

Det er motiverende for en som nylig fikk abonnement på bladet "Vi over 60" av moren sin i bursdagsgave.

Dere som sitter her, er her først og fremst i kraft av innsatsen dere har gjort for at andre skal skinne.

Jeg vet at det ligger mange dugnadstimer, helger, kvelder, kakebakinger, dopapirsalg og loddsalg bak alle de store øyeblikkene vi idrettskonsumenter er med på å nyte.

Jeg vet også at mange av dere kun har fått oppmerksomhet når det har gått feil vei, og ellers vært anonyme og usynlige.

Og når det har gått rett vei, er det andre som har fått nasjonalsanger, seierspaller, medieoppmerksomhet, pokaler og gullmedaljer.

For en som liker glitter og gull bedre enn gjennomsnittet, er det siste kanskje det mest imponerende.

Men dere har også bidratt til noe helt annet.

Alle vet at idretten alltid har vært en grunnstein i folkehelsen.

Idretten har også den egenskapen at den forener bredde og elite, by og land, og visker ut skiller mellom folk uansett hvilken bakgrunn de har.

Men så har idretten noe ved seg som er helt unikt.

Idretten kan få tiden til å stoppe opp.

*Fordi den skaper store øyeblikk.
Øyeblikk som senere blir del av vår kollektive hukommelse.*

*Barna mine ble født lenge etter at Brå brakk staven, men de kjenner begrepet.
Barna mine vet ikke hvem Wirkola er, men de vet at man ikke skal hoppe etter ham.
Og barna mine har vært heldige å se Petter Northug sikre seieren med å gå i mål mellom skisporene, de har sett Karsten Warholm sette verdensrekord, og de satt med nervene i helspenn da håndballjentene sikret Norge nok et VM-gull i 2021.*

*Men det kanskje viktigste med idretten - og som dere har bidratt til - handler om noe jeg pleier å snakke mye om.
Det er kultur.*

Som forretningsmann har kultur vært den aller viktigste kapitalen for meg gjennom hele karrieren.

Et selskap med god kultur er et selskap som får bedre resultater på absolutt alle nivåer.

Vi leverer bedre opplevelser til gjestene våre.

Vi har lavere sykefravær.

Vi leverer bra på bunnlinja og topplinja.

Og vi har et samhold som er helt unikt.

Med 180 nasjoner i selskapet pleier vi å si at vi er hotellbransjens svar på FN - eller i denne sammenheng kanskje heller hotellbransjens svar på OL.

Vår oppskrift på god kultur handler om at vi har valgt å ta stilling.

Når noen kritiserer oss for å heise prideflagget, heiser vi ett til.

Da vi lanserte en juridisk støtteordning for ansatte som trengte hjelp til søknaden om oppholdstillatelse, gikk nettrollene bananas.

Det var fest i nettrollforeningen.

Men da svarte vi at vi bare skulle gjøre mer av det.

Og nå trengs ordningen enda mer, for det er mange ukrainere som ønsker jobb hos oss, som vi gjerne vil ha, men som trenger hjelp med byråkratiet.

For vi har valgt mangfold og inkludering som vårt varemerke.

Og det er verdier som står støtt i selskapet, som alle ansatte er bærere av.

Når verdivalgene våre skaper fest hos nettrollene, pleier jeg å si til meg selv at jeg gjør psykiatrien en tjeneste.

Jeg fortjener egentlig en psykiatripris.

For det er bedre at nettrollene går løs på meg enn at de tar ut agget sitt på kona eller ungene.

Jeg tror det er mange fellestrekk mellom idretten og vår selskapsfilosofi.

Breddeidretten søker og skaper fellesskap på tvers av bakgrunn.

Og vi er helt avhengige av breddeidretten for å få fram de store talentene.

For å få de store øyeblikkene.

På samme måte som vi dyrker fram servicehelter hos oss.

Den innsatsen dere har gjort gjennom karrieren og fritiden, er med på å skape bedre samfunn.

En ting er at vi kanskje har gått fra å være en vinternasjon eller skinsasjon til å bli en idrettsnasjon med meritter i mange store internasjonale idretter.

En helt annen ting er at det lille landet Norge også har tatt stilling og gått foran som et godt eksempel.

I en verden som preges av usikkerhet, uro, autoritære ledere og økt polarisering, kan idretten være et sted der vi finner samhold, fellesskap og glede.

Men idretten kan også være en viktig stemme når urett skjer.

Idretten har mulighet til å forandre verden.

Fotball-VM i Qatar ble et galskapens arrangement.

Bygget av slaver.

Spillerne fikk gult kort for å ha pride-flagget på draktene sine.

Det belgiske landslaget fikk ikke en gang skrive ordet kjærlighet på draktene sine.

Tenk å forby ordet kjærlighet!

Onde tunger hevder at det var lett for Norge å kritisere og delvis boikotte arrangementet all den tid vi ikke var deltakere selv.

Men jeg vet at det ikke stemmer helt og holdent.

Idretts-Norge har turt å være en motstemme.

Ja, vi er en liten nasjon, men vi har en sterk røst.

Og idrettskulturen i Norge er tuftet på alt det motsatte Qatar-VM er tuftet på.

Nemlig fellesskap, samhold og at alle skal ha muligheten til å delta.

Det betyr ikke at dere - eller jeg for den saks skyld - skal slå oss på brystet og si oss fornøyde.

Det er fremdeles kamper idretten bør og må kjempe.

Kamper der dere kan gå foran.

Ikke alle idretter har oppnådd full likestilling.

Noen idretter har dessverre ikke fått bukt med homofobe holdninger.

Vi vet at det har vært kameraderi og korrupsjon i deler av idretten.

Og noen idretter er så dyre å drive med at den forbeholdes noen få.

Men jeg er optimist.

Jeg pleier å si at det er ikke pessimistene som har bygget samfunnet vårt.

Det er optimistene.

Og jeg er også optimist på vegne av idretten.

Jeg tror dere som sitter her ønsker å fortsette kampene som skal kjempes.

Jeg skal gå inn for landing, eller målgang som dere kanskje ville sagt.

Jeg må tilstå at jeg ikke hadde trodd jeg skulle feire valentinsdagen med akkurat dere, men livet slutter aldri å overraske.

Og hva passer vel bedre enn derfor å avslutte med en liten kjærlighetshistorie. Som handler om kjærligheten fra en ansatt til et selskap.

Historien forteller i alle fall meg hva god kultur er.

Da den første koronabølgen hadde vart et par måneder og jeg begynte å innse hvor ille det kom til å bli, var jeg gjest i Lindmo på NRK.

Opptredenen hadde ifølge min sjef Torgeir Silseth, vært så dystert at han ringte og lurte på om jeg var helt frisk.

Og jeg innrømmer i ettertid at det ikke er av mine sterkeste TV-øyeblikk.

Jeg så ut som en blanding av en deprimert Che Guevara og Jan Bøhler etter at han så siste målingen til Oslo, fikk jeg høre.

Mandagen etter Lindmo kom jeg på kontoret.

Samfunnet var helt stengt på den tiden, og vi var pålagt noe som het hjemmekontor av myndighetene.

Med unntak av de som anså seg for å ha samfunnskritiske posisjoner.

Med et selskap som da hadde permittert og sagt opp 8000 mennesker, vurderte vi at jeg selv, vår konsernsjef og vår finanssjef hadde samfunnskritiske posisjoner.

Og vi tre møttes på hovedkontoret den mandagen.

Men så var det en person til som regnet seg som samfunnskritisk.

Og det var resepsjonisten vår.

Hun syntes selv hun var kritisk nødvendig - fordi noen måtte jo sikre at vi tre i ledelsen fikk lunsj og kaffe og litt hyggelig stemning med musikk og tente lys.

Da jeg kom inn dørene på kontoret den mandagen, rett etter Lindmo-seansen, satte resepsjonisten på en låt.

Vet dere hvilken låt hun spilte?

Hun spilte den låten til Celine Dion fra Titanic der skipet er i ferd med å synke.

DET er kultur.

Og med det erklærer jeg årsmøtet deres for åpnet.»

Takk Petter Stordalen for en flott tale, og et meget vellykket arrangement hos dere i Nordic Choice Hotels.

Petter Riiser

ÅRSMØTET – EN KONGELIG FESTAFTEN MED MYKJE ATTÅT

NIVS årsmøte på Petter Stordalens hotell i Bjørvika ble en virkelig høydare. Det er noe spesielt når Kongen kommer, og han kom og ble gjennom hele kvelden. Dessverre måtte Petter Stordalen haste videre mens vi drøyt 100 NIV-ere hadde satt av kvelden. Og vi trivdes med det vi setter aller mest pris på: Hyggelig prat med likesinnede!

Ja for er du konge eller knekt og med idrett som hovedinteresse, så mangler du ikke tema å snakke om. Når det dessuten var en kveld med opptak av nye medlemmer i Idrettens æresgalleri, pris til Per Mathias Høgmo som årets trener/ leder, og sportsjournalist prisen til en virkelig veteran og sliter innen faget, Ole John Hostvedt fra Laagendalsposten, kunne det knapt nok bli bedre.

Velfortjent fagre ord til Atle Sundelin som overlot lederklubba til Tove Strand, og et årsmøte som også ga spennende meningsbrytninger, forteller om en forening som fortsatt er relevant og på høyden. Vi gleder oss til fortsettelsen med månedlige tirsdagsmøter, sommertur til Olaf Tuftes rike på Tufte gård i Vestfold– og julebord i tradisjonell form på Olympiatoppen. Her gjelder det bare å henge med!

Harald Bråthen



Hans Majestet Kong Harald koste seg, Foto slottet



Sarah Louise Rung ble innlemmet æresgalleriet, foto NTB



Therese Johaug holdt tale, og både Hans Majestet (th) og Æresprisvinner Per-Mathias Høgmo var gode lyttere. Foto NTB



Berit Kjøl og Petter Stordalen, foto NTB

Journalist Ole John Hostvedt i Laagendalsposten mottok Sportsjournalistprisen for 2022.

Ole John Hostvedt har dekket alt av sport og idrett i Kongsbergregionen i en mannsalder, og er faktisk medlem nr.2 i Norske sportsjournalisters forbund (NIV). For sin innsats gjennom alle år mottok han på årsmøtet Sportsjournalistprisen for 2022.



Ole John er alltid positiv, om du hopper på ski, skyter på landsstevnet, svømmer på NM, eller går på ski i Holmenkollen. Han er der på en positiv måte. Skriver bra, tar gode bilder, og får alltid en sentral plass i lokalavisen. I tillegg er han meget raus med kollegaer både lokalt og nasjonalt. Han er faktisk kanskje den mest typiske sportsjournalisten man kan tenke seg, heter det i innstillingen fra juryen. Og juryen har bestått av Karen-Marie Ellefsen, Cato Zahl-Pedersen, Per Rune Eknes med Harald Bråthen som leder.

Ole John Hostvedt (sammen med HKH Kong Harald på bildet) startet sin karriere i

Laagendalsposten allerede i 1971. Da leverte han sin første artikkel som frilanser. Allerede på gymnaset tok han ansvaret for sportsdekningen i lokalavisen, og har siden jobbet i avisen bortsett fra to år i Drammens Tidende, fra 1977 til 1979.

For Ole John Hostvedt er det blitt en livsstil å følge idrettsutøvere på treninger og i mesterskap, uansett idrettsgren. Han er tilstede der det skjer når det skjer. Han teller ikke timer når han er ute og jobber, for dette er livet. Om det er helg eller seine kvelder, er Ole John på jobb.

I 2018 mottok han Kongsberg kommunes kulturpris for sin helt spesielle innsats innen sportsjournalistikk. «Han har bidratt sterkt til at idretten har blitt et kulturelt lim i lokalsamfunnet,» het det blant annet i juryens begrunnelse den gang.

Han har med stor kraft og engasjement satt søkelys på frivillighetens og idrettens store samfunnsmessige betydning. Alle idretter, utøvere på alle nivå, unge og gamle, topp og bredde har blitt løftet fram av journalistens brennende engasjement. Gjennom sitt arbeid har han bygget opp lokal identitet, bidratt til rekruttering, publikumsinteresse og frivillig engasjement.

En enestående journalist og en verdig vinner av Sportsjournalistprisen 2022, fastslår juryen i sin innstilling.

Norske Idrettsleder-Veteraners Ærespris for 2022

NIVs Ærespris tildeles en norsk leder eller trener som har gjort en særlig fortjenstfull innsats for idretten i de senere år. I tillegg vektlegges konkrete resultater som kan føres tilbake til vedkommendes virke.

Komiteen for NIVS Ærespris for 2022 har bestod av Atle Sundelin (leder), Marit Breivik, Tove Strand og Per Wright

Komiteen innstilte enstemmig **Per Mathias Høgmo** til årets pris.

Komiteens begrunnelse:

Per Mathias Høgmo, (f. 01.12.59, dvs. 63 år) er oppvokst i Gratangen, Troms. Per Mathias har alltid hatt et fotballengasjement. Han har vært med som spiller, trener eller leder fra 1977. Han er i dag trener/leder for Häcken i Sverige.

Høgmo har sammen med laget og trenerteam stått for bragden å reise laget sitt fra nedrykkposisjon i den svenske ligaen til svensk mesterskap 2022. For prestasjonen ble han kåret til årets trener i svensk fotball.

Per Mathias Høgmo er den eneste som har vært trener/leder for A-landslagene for både kvinner og menn. Han kan bla skilte med OL-gull for kvinner i Sydney 2000.

Han har vært Toppfotballsjeff i NFF (06-08).

Per Mathias er en involverende leder som har god fagkunnskap, stort erfaringsgrunnlag og ikke redd for å benytte utradisjonelle virkemidler. I sin lange karriere har han vist at han kan tåle både opp- og nedturer. Selv om det til tider har stormet rundt Per Mathias, spesielt når resultatene ikke har kommet, så har han reist seg og kommet tilbake og bevist at hans stil og teorier i de riktige omgivelsene kan gi gode resultater.

Fakta:

Spiller : Gratangen(77-78),Mjølnar (78-83),Tromsø (84-89) Norrköping (85-86)
Cupmester for Tromsø (86)
1 A-landskamp
4 G19 landskamper

Trener/leder:

Klubb : Gratangen (89-90), Tromsdalen (90-91), Tromsø (92,04,08-12), Moss (95-96),Rosenborg (05-06),
Djurgården (13-14), Fredrikstad (17-18), Hacken (21-..)

Landslag: U-15 (94), U-16 (95), U-17 (96)
A-landslag kvinner (97-00)
U-21 (00-03, 06-07)
A-landslag menn (13-16)

Annet ; Ekspertkommentator NRK tv 4-4-2
Høyeste trenerutdanning NTF, adjunkt med påbegynte doktorgradsstudier

Fra medlemsmøte 14. mars

Hans B Skaset

hadde en oversiktlig gjennomgang av OL-charteret som ble publisert første gang i 1908 og som forplikter hele den olympiske bevegelsen

The Olympic Charter



Målet med den olympiske bevegelse er:

- Å utvikle de fysiske og moralske kvaliteter som er grunnlaget for all idrett.
- Å bygge opp økt forståelse mellom mennesker og bidra til å skape en bedre og mer fredelig verden.
- Å spre de olympiske prinsipper til hele verden for å skape internasjonal «goodwill».

De fundamentale prinsippene innebærer at organisasjonene som er en del av den olympiske bevegelse skal opptre politisk nøytralt og at rettigheter og friheter skal sikres uten diskriminering av noe slag, inklusive politisk. Organisasjonene som er en del av den olympiske bevegelse skal opptre i samsvar med **Charteret** og følge IOCs regelverk.

IOC (the International Olympic Committee) styrer den olympiske bevegelse og eier rettighetene til de Olympiske Leker. Enhver person eller organisasjon som er med i den olympiske bevegelse, må akseptere IOC's suverenitet og er bundet av deres regler. Medlemmer til IOC velges for 8 år og tas i ed:

«I will respect the Olympic Charter and accept the decisions of the IOC».

Presidenten velges for 8 år og kan gjenvelges for 4 år. Medlemmer av executive board velges for 4 år og kan gjenvelges for 4 år.

De enkelte lands olympiske komite er også bundet av **Charteret** og er forpliktet til å motstå alt press av alle slag som kan hindre samsvar med det olympiske **charteret**.

Status nå i forhold til krigssituasjonen i Ukraina er at IOC undersøker måter å inkludere russiske og belarusiske idrettsutøvere i de olympiske leker i Paris i 2024. Et flertall av nasjonale olympiske komiteer støtter dette initiativet. Motstand i store deler av Europa, USA og deler av Oceania.

Marit Breivik

Startet med å si at hun fortsatt er trener i sjela og viste et bilde av medaljevinnerne i Tokyo før hun gikk inn på storpolitikk og særforbundenes handlingsrom i situasjonen med krig i Ukraina og russisk og belarusisk deltakelse internasjonalt.



Fra venstre Hans B Skaset, Arne Kvalheim og Marit Breivik

Utøverne må forholde seg til sine særforbund og sin overbevisning, friidrettsforbundet har tatt klart avstand, håndballforbundet avventer. Idrettsforbundet har gått ut i en felles nordisk front mot russisk og belarusisk deltakelse i idrettene.

Kulturministeren mener det er uakseptabelt å åpne for russisk deltakelse nå. Astrid Uhrenholdt Jacobsen reagerte mot NRK på deres oppslag om hennes uttalelser.

Generalsekretær i Den norske Helsingforskomité har trukket fram eksempel med russisk håndballspiller på Vipere, at man her må skille mellom vanlige russere og Putin, men at det ville være en helt annen sak om hun igjen ville spille på det russiske landslaget. Trakk også fram Karsten Warholm som ikke vil at IOC skal åpne for russisk og belarusisk OL-deltakelse.

Beslutninger om evt. boikott, kvalifiseringer til OL og PL 2024 er allerede i gang for fullt innenfor mange ulike idretter. Noen idretter har utelukket russere og belarusere, mens andre internasjonale forbund har fortsatt tillatt deltakelse.

Marit spilte ut spørsmålet om det er lov å ha egne meninger eller henger vi oss på noen bølger. Hvordan forholder vi oss til kritikk? Hvordan er organisasjonskulturen for utsagn og støtte? Diskusjoner i ulike forbund, men vi ser lite til diskusjoner i Olympiatoppen?

Arne Kvalheim

kom med noen personlige betraktninger omkring egen situasjon. Han nektet å være med i Europamesterskapet i friidrett i 1969 som protest mot fascist juntaen som styrte Helles på den tiden. Det var et personlig engasjement som ikke hadde noe fotfeste i offisiell norsk idrett.

Konsekvensen var at han personlig mistet muligheten til å ta en medalje, og at norsk presse og kringkasting med unntak av Aftenposten også boikottet arrangementet. Noen endring i Hellas hadde han ikke forventet. Men for han som syntes idrett var moro og at mesterskap burde være en fest, var det utenkelig å delta i et arrangement som ble oppfattet som en støtte til en fascist junta som systematisk brøt grekernes menneskerettigheter. Han hadde ingen illusjoner eller forventninger til at andre aktive eller eget særforbund skulle mene det samme. Det var vel også en viss uenighet i Norge om synet på juntaen.

Arne dro oss videre gjennom litt kort historisk om idrettsboikottdiskusjoner:

- *OL i 1936*: Vinterlekene i Garmisch, sommerlekene i Berlin. Flere land diskuterte en mulig boikott.

I Norge var det stort sett arbeiderbevegelsen som ivret for boikott, og LO vedtok på kongressen i 1934 at ingen av deres medlemmer kunne delta i 1936 lekene i Nazi-Tyskland.

I både USA og Storbritannia krevde jødiske organisasjoner boikott, og det amerikanske idrettsforbundet AAU vedtok deltakelse kun med 3 stemmers overvekt.

Storbritannia gikk først inn for boikott, så snudde de. Den sterkeste forkjemperen for en britisk boikott var Philip Noel Baker som seinere fikk Nobels fredspris. Jøder ble utestengt fra de tyske lagene, og lekene, særlig lekene i Berlin ble et stort propagandashow for den Tyske nazistaten.

- *OL i 1956*: Nederland, Spania og Sveits boikottet OL i Melbourne på grunn av Sovjets innmarsj i Ungarn. Enkelte arabiske land boikottet på grunn av Frankrike og Storbritannias invasjon av Suez kanalen.
- *OL i 1968*: I Mexico var det to saker, først at IOC gjenopptok Sør-Afrika, men dette ble gjort om når svarte amerikanere truet med boikott OL om Sør-Afrika fikk delta. Det skremte IOC og Sør-Afrika ble igjen utestengt. Så kom Sovjets innmarsj i Tsjekkoslovakia i august, en måned før lekene skulle åpne. Boikott diskusjonen døde bort. Arne hadde spurt sin Tsjekkoslovakisk konkurrent og venn Joseph Odlozil som var sterk preget av invasjonen. Deres råd var klart: Vi må alle delta. Det hadde virket rart å boikotte når de det gjaldt deltok.
- *OL i 1972*: De fleste afrikanske land ville boikotte lekene fordi New Zealand hadde brutt den internasjonale idrettsboikotten mot Sør-Afrika ved å spille

rugby mot dem. Denne boikotten ble det ikke noe av, men fire år seinere i 1976 ble den gjennomført av samme årsak.

- *OL i 1980*: Stor debatt på idrettstinget med bakgrunn i Sovjet Samveldets brutale innmarsj og angrep på Afghanistan ved årsskiftet 1979/80. Kirke- og undervisningsminister Einar Førde gjorde det klart i sin hilsningstale til Tinget i Bodø at dette var en sak som den frivillige og uavhengige idrettsbevegelsen i Norge måtte avgjøre. Regjeringen ville ikke legge føringer til hva Tinget skulle vedta ved å gi råd, noe blant annet Idrettspresident Bangstad roste den for. Boikotten ble vedtatt med 72 mot 57 stemmer.

Vietnamkrigen og USAs deltakelse i den skapte på ingen måte samme engasjement om idrettsboikott, selv om de to stormaktenes involvering på mange måter var ganske like. Men idrettstinget i 1980 satte for alltid en strek over argumentet om at Idrett og Politikk skal ikke blandes. De fleste har innsett at det er et umulig argument. Idrett er som alle andre store bevegelser politikk også. Dermed blir vel spørsmålet om boikott mer et hensiktsmessig og følelsesmessige enn et prinsipielt spørsmål.

- *OL i 1984*: Under Moskva-lekene var det 67 land som ikke deltok.



Gerhard Heiberg tidligere IOC medlem deltok også i debatten

Har en boikott noen hensikt? Vil den kunne endre på noe?

I historisk sammenheng er det vel egentlig bare utestengelsen av Sør-Afrika i idrett samtidig som det var boikott av nesten alle andre menneskelige relasjoner som har hatt noen virkning. Men selv om en boikott kanskje ikke ser ut til å ha noen virkning, så er det noen saker som er så alvorlige og grusomme at også idretten må reagere. Arne mener at Russlands angrep på Ukraina er en slik sak, og at det vil det være utenkelig å la Russere få delta i internasjonal idrett.

Hva så med de aktive utøverne som har nedlagt timer, uker og år for å trene og forbedre seg for et mesterskap, bør de ikke høres. Selvfølgelig bør de det. I norsk idretts diskusjon om mulig boikott bør de aktives meninger tillegges vekt, om ikke bestemmende. Det er det samlede demokrati av tillitsvalgte idrettsledere som må ta avgjørelsen, og helst på et Idrettsting. De aktives synspunkter må framføres av særforbundene på tinget. Skulle norsk idrett komme til at man ikke skal bruke boikott i et tenkt tilfelle, så får det bli opp til den enkelte aktive å bestemme hva man selv gjør. Ingen aktiv bør utsettes for press i den ene eller andre retning.



Arne var også innom temaer som penger og sponsorer, statsjefenes egeninteresse for idretten gjerne som talerør for eget lands fortrefelighet.

Innleggene ble etterfulgt av en bred debatt om utviklingen av Olympiske leker, penger i idretten, Chinas ønske om å etablere en ny organisasjonsmodell for

verdensidretten som erstatning for IOC. IOCs være eller ikke være. OL ble avlyst i 1916, 1940 og 1944 under verdenskrigene.

Kari Strande

Medlemsmøte tirsdag 11.04.22

37 medlemmer var på plass da leder Tove Strand ønsket velkommen. Hun minnet om Sommersamlingen på Olaf Tuftes sin gård den 13. juni der vi snart kommer til å sende ut invitasjon for medlemmene med følge.



Vegard Ulvang

Deretter introduserte hun dagens taler «Idrettspensjonist» Vegard Ulvang som har vært mangeårig medlem i FIS langrennskomité - 1998 – 2006 og leder i 2006 – 2022.

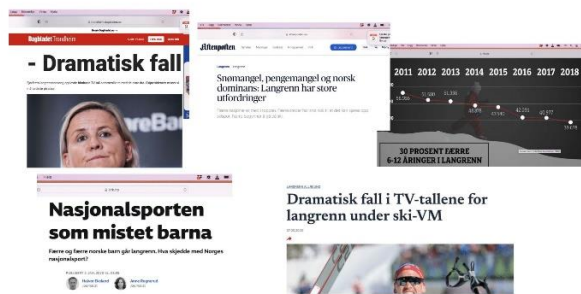


Vegard startet med å fortelle om det komplekse tema for dagen og ønsket å belyse dette fra flere sider.

For å kunne modernisere langrennssporten, som slett ikke er lett, siden alle vedtak må godkjennes av FIS Council brukte han en godt gjemt «hemmelighet». Hans «hemmelighet» var å starte på toppen og få med presidenten før forandringene ble presentert for egen komité. Deretter gå tilbake til FIS Council og få endringene godtatt.

Det har gått sport i å krisemaksimere langrennssporten i avisoverskrifter. Blant annet er det uttalt at:

- Snømangel (Espen Bjervig m.fl.)
- Norsk dominans
- Holunds spådom om langrennssportens død.



Som verktøy i å analysere langrennssporten tok han i bruk SWOT programmet som gir en oversikt over styrke/svakhet, muligheter og trusler:

SWOT – CC



Så gikk han nærmere i dybden på disse temaene ved å trekke fram enkelte sider:

Rekruttering (hovedpunkter)

- 30 % fall i deltakelsen mener en undersøkelse fra Deloitte

Denne bygger på alderskategorien fra 3 barn og oppover, uten å vektlegge at det er stort frafall i alle idretter i så liten alder-

- Per Nymoen lagde en ny statistikk der antall fullførende pr. renndag (individuelle renn) på hovedlandsrennet (1982 – 2019) viser en stigning i deltakerantallet.
- Det har aldri vært flere ungdommer som satser på langrenn enn i dag. Tallene er stigende selv i dag.
- Deltakelse fra byene blomstrer, mens distriktene faller.
- Internasjonalt øker disse nasjonene:
 - NOR, SWE, FIN, USA, CAN, RUS
- Internasjonalt synker disse nasjonene:

- GER, SUI, ITA, FRA, AUT, TCH, SLO, JPN
- World Loppet (langdistanse turrenn) har store deltakerantall.
- 834.000 seere på femmila under VM i Planica. Det er dramatisk fall på det lineære TV seertallet (kanskje fordi dagens ungdom ser på nett-TV)
- Vi ser som regel på TV og finner noen vi kan identifisere oss med.
- Franco Kasper samlet skiidretten i en verdenscup. Gjerne knyttet til turistdestinasjoner. (Eneveldig kongedømme)
- Nå ligner administrasjonen mer på en Trump-administrasjon.

Interesse - Alene i verden

- Topp 10 plasseringer i verdenscupen. Norge leder stort
- Løpere bedre enn 100 FIS poeng. Norge topper her også.
- Norge har desidert flest skiløpere i verden.
- Norge er;
 - Best på trening.
 - Best på smøring.
 - Best på organisering.

Kommer dette til å vare? Det vet vi ikke. Men frykter at det ikke kommer til å vare. Norge var også først fra 1990-tallet på en rekke faktorer her iblant skismøring.

Løsninger kan være:

- Deling av kunnskap
- Skismøring
- Økonomi
- To teknikker (egentlig tre)
 - Klassisk
 - Skøyting
 - Staking (referentens tillegg)

Finansiering

FIS-økonomi

- 1/3 fra IOC
- 1/3 fra eget VM
- 1/3 fra egne sponsorer

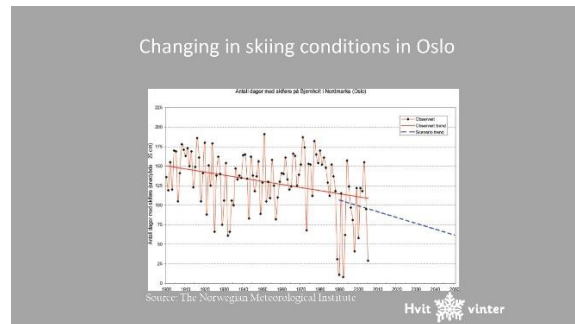
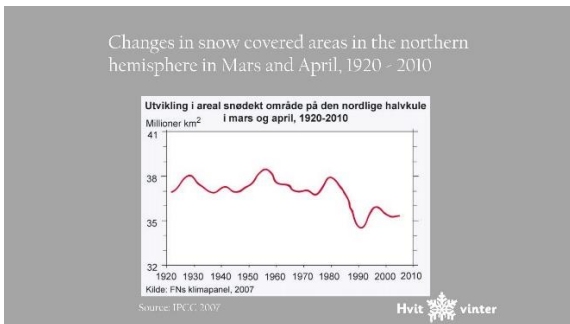
Overskuddet (94% eller bortimot 12 mill chf.) betales tilbake til eierne som er de nasjonale forbundene.

FIS skal ha en kapital til å drive i to år.

TV-rettighetene for verdenscupen eies nasjonalt. Dette kan være langrenns største utfordring.

Klima - naturrefleksjoner

Det blir stadig mindre arealer som blir dekket av snø om vinteren.



Oslo er det mye kunstsne og vi har flotte forhold 3-4-5 km langt ut i april mnd.

Fram mot slutten av dette århundre vil det bli 4-5 grader varmere i Falun.

Det gir en måned mindre snødekke i fjellene i Norge og Sverige.

5 km kunstsne koster om lag 20.000kwh eller like mye som 250 biler bruker t/r Beitostølen.

Ca. 10 % av CO₂ avtrykket fra et WC-arrangement kommer fra snøproduksjon, ca. 70 % kommer fra transport/logistikk.

Framtiden:



Vi kommer til å:

- Produsere mer snø
- Springe etter snøen
- Bygge flere skihaller og skiarenaer i tunneller
- Det blir færre skiløpere.

Noen av de fremmøtte benyttet anledningen til å stille spørsmål som ble godt besvart, om blant annet disse temaene:

- Kommer russere til å bli tatt inn i varmen igjen
- Felles smøring av ski
- Utviklingen av skiidretten i China.

Takk til Vegard Ulvang for en flott gjennomgang av utfordringer i langrenns idretten i tiden framover.

Petter Riiser

Presidentkampen i NIF direkte på NIV-møte

Det var ingen ende på profilerte idrettsledere til stede på vårt vårmøte 9. mai. Over 50 deltakere hadde møtte opp, der både gamle og nye idrettspresidenter, og også nye kandidater til vervet viste seg frem. I tillegg holdt to sterke idrettsleder kvinner, Laila Karin Lea Andresen og Marit Wiig flotte innlegg.



Berit Kjøll, Laila Andresen, Zaineb Al-Samarai ,
Marit Wiig og Børre Rognlien

Først ut var Børre Rognlien. Han var Idrettspresident fra 2011 -2015, men han har også representert i toppen av norsk idrett mer eller mindre de siste 50 årene. Rognlien understreket i innledningen sin hvor mange andre saker det er på et idretts ting, som ikke handler om valg. Han fortalte om når han startet en bokseklubb i Hurdal på tidlig 60. - tallet, og når han videre hadde verv i skøytesporten fra slutten av 60. -tallet.

Rognlien er full av historier og hendelser fra norsk idrett. Nå gleder han seg nå over at Valle Hovin begynner å nærme seg åpning. Den tidligere skøytepresidenten, og stortingsmannen jobbet også lenge i Oslo idrettskrets.

-Jeg er mest stolt over økningen i økonomiske tildelinger vi fikk til i min periode som idrettspresident, fortalte han. Målsettingen da tingperioden startet i 2011 var å øke økonomien i Norsk idrett til 2,5 mrd. Kroner. Resultatet ble til slutt 3,1 mrd. da han gikk av i 2015. Det var først og fremst endring av tippeneøkningen, men også bedre ordninger rundt mva. kompensasjon som gjorde endringene.

Til slutt advarte Rognlien om å sette spillemidlene i spill. -Bryter man prinsippene for hvordan man benytter -seg av spillemidlene, vil staten raskt finne andre målgrupper for pengene, mente han.

-Skjønnte ingenting den gang i 1996

Laila Karin Lea Andersen var under sammenslåingen av NIF/NOK aktiv i skøyteforbundet. Både visepresident og Generalsekretær -funksjonene i skøyteforbundet har Andersen innehatt. -Jeg skjønnte egentlig ikke hvorfor vi skulle slå sammen de to organisasjonene den gang, - og jeg skjønner det egentlig ikke i dag heller, fortalte den tidligere generalsekretæren. – Den gangen var det veldig tydelig hvem som kom fra IK og hvem som kom fra SF. Nå har jeg inntrykk av de som kom fra det som egentlig var NOK-systemet blir mer og mer borte. Alle viser til at fellesskapet i en og samme organisasjon er årsaken til at det går så bra med norsk toppidrett, men vet vi det, -spurte hun retorisk.

-Vi vet ikke om det hadde fungert bedre om det ikke var delt. Etter Andersen sin mening så gjør OLT en kjempejobb, men kunne kanskje blitt enda bedre uten denne sammenslåingen, vurderte hun. Før hun stilte spørsmålet om det kanskje var på tide med en deling av organisasjonene igjen. -Slik det er nå, så er det veldig få som vet hvor kandidatene til et idrettsstyre kommer ifra. Jeg mener det er for store utfordringer for en valgkomite å finne de rette kandidatene, avsluttet hun.

NIF/NOK modellen har gått ut på dato

Tidligere toppbyråkrat i Kulturdepartementet, -Golf president, håndball spiller og mye mye mer, Marit Wiig, overtok hansen som siste innleder før de to kandidatene til ny idrettspresident kom på podiet.

-Det er ingen tvil om at idrettstinget har alt for mye fokus på president valget hver gang, innledet hun med. Det som glemmes ofte, og sikkert også på det kommende idrettstinget i Bergen, er de 30-40 forslagene som faktisk også skal diskuteres. Wiig gav imidlertid tydelige signaler om at hun ikke er helt imponert over årets forslag.

-Det er kun 3 forslag som dreier seg om idrett, dette viser at det strategiske grunnlaget i svært liten grad blir diskutert på et idrettstinget, sa hun. Marit Wiig tok også opp dette med sammenslåingen av NIF/NOK som en modell som er utgått på dato. I tillegg ordla huns skepsis overfor de forslagene til organisasjonsendringer som er foreslått til det kommende tinget i Bergen. (I skrivende stund er ikke tinget ferdig. Red anm.). -Forslagene som idrettstinget skal vurdere om organisasjonsendring er ikke gode nok, og det nye idrettsstyret må jobbe med dette videre med en gang, mente hun.

Generelt skeptisk til dagens organisering

-Man må spørre seg om det er riktig at så mye makt er samlet i ett idrettsstyre, i stedet for å ha flere med ansvar, mente Wiig.

- Det er også en uholdbar spagat at IOC er med i idrettsstyret og diskuterer breddeidrett. Hun etterlyste derfor en avklaring mellom rolle og ansvar. Bare det at



IK som er et administrativt ledd i idretten skal ha lik representasjon mulighet som SF, satte hun store spørsmålstegn til.

Etter dette presenterte årets kandidater seg. Redaktøren tar seg i den sammenhengen den friheten og si at ingen nevnt, - ingen glemt.

Per Rune Eknes

UTFORDRINGER? NIF-VALG PÅ UKLARE PREMISER.



Zaineb Al-Samarai og Berit Kjöll

Om ledervalget i Norges Idrettsforbund (NIF) skriver Aftenposten 27. april bl.a. følgende: «Når flertallet i valgkomiteen peker på et lederskifte, er det fordi det prøver å bringe toppen nærmere den lokale aktiviteten». Journalisten tilføyer at valgkomiteen mener den ene kandidaten har et mer troverdig forhold til grasrota enn den andre. Han konkluderer med at valgkomiteens innstilling handler «vel så mye om kandidatenes profil som idrettspolitiske saker».

Det første en utenforstående spør seg om, er følgende: Hva er valgkomiteens oppfatning av de utfordringene norsk idrett står overfor i 2023 og

kommende år?

Det bør være et ufravikelig krav at en valgkomité klargjør hva den har arbeidet ut fra, dvs. klargjør hvilke idrettspolitiske saker som har vært grunnlaget for komiteens vurdering av kandidatenes kvalifikasjoner.

Dette handler ikke om hva medlemmene enkeltvis måtte ha med av erfaring inn i arbeidet i valgkomiteen. En valgkomité må, gjennom høringer, diskusjoner og samråd med viktige deltakere i idrettens interessefelleskap, få fram de saker, krav og forventninger som bør ligge til grunn for komiteens forslag. En valgkomité må, hvor smertefullt det enn måtte være, komme til klarhet med seg selv om hva dens faglig-politiske utfordringer går ut på, på vegne av det interessefelleskap den skal rådgi.

Det er både ønskelig og mulig at kandidater, under høringer i komiteen, kan komme med godt begrunnede, høyst gyldige, alternative synspunkter på hva som er viktige utfordringer. Komiteens evne til å fange opp relevante synspunkter, og vise fleksibilitet overfor kompetente innspill, hører med til kvalifikasjoner en valgkomité bør ha.

Når komiteen trer fram i offentligheten med sitt forslag, må den først klargjøre sitt syn på de faglig-politiske utfordringene den har lagt til grunn for sine vurderinger av kandidatene til styre og styreledelse. Deretter kan så utvalget av navn gjøres kjent.

Når en valgkomités arbeid blir snudd på hodet, dvs. konsentrerer seg om navn og «kandidatenes profil» (jf. ovenfor), forfaller kvaliteten på arbeidet til et nivå hvor tilfeldighetene råder og vitale hensyn neglisjeres. Journalister som arbeider med formidling av saker av denne art, bidrar selv til fravær av seriøsitet om valgkomiteer slipper unna kun med navn og tilfeldige hentydninger om vurderingsgrunnlaget (f.eks. «grasrota», «nærmere den lokale aktiviteten» ol. floskler).

Det en som et minimum må kunne forlange av en valgkomité for NIF i 2023, er at den begynner med å klargjøre hva den mener med NIF.

«Gamle NIF» har en historie som nasjonal, lokalt forankret organisasjon for idrett. Den kan dateres tilbake til 1861 - om en vil, eller om en heller vil bruke restarten i 1946 som referanse for betraktninger om fenomenet «den organiserte frivillige idretten i Norge». Denne forankringen er unik, og finner sin parallell i kun et fåtall andre land i idrettsverden.

«Nye NIF» er, gjennom ting-vedtak fra 1996, koblet til Den olympiske bevegelse gjennom godkjenning som nasjonal olympisk komité (NOC).

Som NOC er den underlagt Det olympiske Charter og IOCs myndighetsorganers forordninger og vedtak. Tilhørighet og lydighet («compliance») er ingen fjerntliggende papirbestemmelse NIF, som NOC, kan forholde seg til som det passer. NIFs styre må, for å kunne fungere som styre for Norges NOC, ha en styresammensetning som møter Charterets bestemmelser. (Dette punkt har vært ytterst lemfeldig behandlet av Idrettstingene – fra 1996, og praksisen som NOC har vært uten avklaring og sammenheng i hele perioden.)

Det styret og den toppledelse som skal velges på Tinget i Bergen 2.-4. juni d.å., skal forvalte arven fra «gamle NIF», og samtidig mestre utfordringene som følger med å høre til i IOCs organisasjon og internasjonale virke. Det lojalitetskrav som påligger «nye NIF» (som NOC) etter Charteret, kan ikke overses når det passer bedre å tekkes norske holdninger og synspunkter.

Den olympiske bevegelsen (The Olympic Movement) omfatter 206 nasjonale olympiske komiteer, hvor NIF, som NOC, inngår med de rettigheter og plikter som følger. Ny NIF-leder blir automatisk president for landets nasjonale olympiske komité, med rettigheter og -plikter iht. Charterets bestemmelser.

Det er mulig den aktuelle valgkomité har vurdert strekkspenningen mellom «gamle NIFs» folkelighet og omtanke for grasrotas hverdag, og «nye NIFs» økende aktualitet som nasjonal olympisk komité. Siden komiteen ikke tilkjenner dette overfor offentligheten ved lansering av sine valg, er det nærliggende å anta at komiteen har vært mest opptatt av kandidatenes idrettslige og sivile bakgrunn, kjønn, alder, lokale tilhørighet og fremtreden m.m. Ikke noen av disse kriteriene er uvesentlige, men de må innordnes overordnede referanser for virkefeltets bredde og komplekse utfordringer.

Hvis noen skulle komme på den tanke at dette spennet ikke lar seg ivareta gjennom ett styre og én leder, burde det ikke være lang vei til neste tanke. Splitt opp og tilbakefør organisasjonen til den todeling som fantes fram til 1996, et NIF og et NOK (fra 1900). Det vil kunne gi to organisasjoner med klart adskilte formål, ansvar og utfordringer, og med tilsvarende sannsynlighet for klargjøring av forskjellen på politikk rettet inn mot «grasrotas» behov kontra olympisk elite. HBS, 270423. Hans B Skaset.



Artikkelforfatter Hans B Skaset



Toppledelse i idrett – ikke bare bare.....

Erlings Epistel # 15

Sportsjournalister har de siste par årene med stor innlevelse, granskningslyst og stayerevne omhandlet utenomsportslige forhold i idretten. Men det er en stund siden nå. Fokuset har i større grad vært rettet mot internasjonale aktører som eiere av klubber og arrangører av mesterskap med brudd på menneskerettigheter, korrupsjon, slavearbeid og utestengelser av russere. Det dukker imidlertid vel snart opp utenomsportslige saker her hjemme også. Det er sikkert en del av medias samfunnsoppdrag å avsløre uhumskheter. Dette har fått meg til å sette opp noen forholdsregler som bør tas hvis en har eller har ambisjoner om en lederposisjon i idretten. Det gjelder vel ikke NIV-medlemmer generelt, men rådene kan dere jo gi videre til barn eller barnebarn. Skjønt en vet aldri om det hjelper.

- Du må ikke på vilkår benytte First House, Second House, Sink, Zynk eller andre eksterne konsulentbyråer. Du må også unngå å rådføre deg med enkeltpersoner utenfor idretten med bedre fagkompetanse enn deg selv. Iallfall ikke noen du kjenner, og du må ikke finne på å betale for råd. Hvis du gjør det og forteller om det, gidder ikke frivillige å steke vafler mer i klubbene. Det hjelper lite å avklare slike ting med styret på forhånd. Media vil uansett ikke gi deg fred.
- Du må kun bo på hoteller som har avtale om rabatter. Uansett om de er dyrere enn de du finner selv. Evt. kan du sjekke med media om prisen er akseptabel før du bestiller. Prøv helst å skaffe deg gratis, privat innkvartering. Men ikke hos noen som er involvert i idrett, er i slekt eller er venner med deg. Det kan bli ansett som vennetjeneste og du er følgelig korrump. Du må ikke tenke på å fly business, uansett grunn. Du bør helst ikke fly i det hele tatt. Det er mer miljøvennlig også, og du scorer poeng. Om du må fly, sjekk også her med media om den flyprisen du betaler er akseptabel.
- Du kan naturligvis ikke være venn med noen i IOC eller i ledelsen av internasjonale særforbund. Sjekk også om du kjenner noen eller kjenner noen som kjenner noen i slike posisjoner. Hvis det er tilfelle, erklær deg inhabil i alle saker som har med internasjonal idrettspolitikke å gjøre. Ellers kommer media og tar deg. Du må klart og tydelig tale IOC og store internasjonale særforbund midt imot på alle områder som har med demokrati og åpenhet å gjøre. Du må sørge for at media er der når du gjør det. Unntaket er saker som berører et framtidig OL/Para i Norge.
- Ikke bli fristet til å ta et glass vin eller øl til maten i offentlig sammenheng - selv om du betaler selv. Media tror deg ikke, og du får et svare strev med å finne fram bilag. Ved større arrangement er det selvsagt alkoholfritt. Du må

heller ikke servere alkohol til gjester fra utlandet. «Norway House» under OL/Para er historie. Du kan heller ikke gi bort NIF-pins, osthøvel eller lignende gaver. Det blir oppfattet som smøring, og media kommer.

- Ta aldri ektefelle eller samboer med på noe som har med din funksjon i idretten å gjøre. Ikke om du betaler for han/henne selv heller. Mistanke om noe annet er nok til at media tar deg. Det beste er å være ugift eller ikke ha samboer eller kjæreste.
- Si nei takk til styrevedtatt honorar for verv, så sjekk på forhånd om du har råd til å bli valgt. Som ansatt toppleder må du holde deg på gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Ellers blir du pamp i media. Dine medarbeidere bør helst tjene mer enn deg. Media bryr seg ikke om dem likevel. Og da er du god rollemodell. Som tillitsvalgt kan du få dekket reise og opphold etter at alle bilag er offentliggjort. Men det sikrest å betale reiser og opphold selv.

Hvis du vil leve et rolig liv uten media på døra, men med ett glass vin til maten og ett etterpåk, er det et bra alternativ å si nei til toppverv i idretten

Erling Rimeslåttén

Bli kjent med:



Mette Christiansen ble som førstegangsdeltaker på medlemsmøtet i mai tildelt klubbmerke og skjerf. Hun kommer fra en rekke lederverv i Fotballforbundet. Selv var hun aktiv i turn, langrenn og håndball, og selvsagt fotballtrener i 26 år.

Ett hjertesukk fra en pensjonist-lærling

Ett år har gått og jeg har naturlig nok reflektert over mitt første år som pensjonert lege. Legespesialister kan ikke arbeide for det offisielle helse-Norge etter fylte 72 år. Det er uvant, men føles også godt ikke å ha fulle timelister/arbeidsdager/-uker året rundt. Dette kommer etter femti år med arbeid i norsk helsevesen, alltid i stillinger med tilknytning til forskjellige offentlige avtaler enten det har vært som ansatt på sykehus, i privatpraksis eller som avtalespesialist. «Det er en tid for alt» - sies det, men jeg kan likevel ikke fri meg fra at situasjonen periodisk også føles feil.

Da Kong Harald i årets nyttårstale ba oss alle om å gå inn i det nye året med å si: «*Hva kan jeg gjøre for deg?*» - slo det meg at jeg faktisk ikke kan tilby å bidra med det jeg kan aller best: Legearbeid som spesialist i fysikalskmedisin & rehabilitering og som idrettslege. Dette som jeg er utdannet i, fortløpende har oppdatert meg i og med alder har fått mer erfaring i enn de fleste, - har «Kongen i Statsråd» – eller noen andre bestemt at det ikke er lov å praktisere med noen form for offentlig avtale, - etter fylte syttito år. Det samme norske samfunnet som har gitt meg til en lang, dyr utdanning både som fysioterapeut og lege, engasjert meg i helsearbeid med offentlige avtaler fra min første turnus som fysioterapeut og frem til avsluttet avtalespesialistpraksis femti år senere, sier «full stopp» til videre samarbeid på grunn alder. Da spiller det ingen rolle at jeg stortrives i arbeidet utdanningen har kvalifisert meg til og at jeg er heldig som fortsatt er frisk, arbeidsfør og arbeidslysten. Og Kong Harald selv, har passert 85 år med god margin og fortsetter å gjøre jobben sin til alles tilfredsstillelse, fordi han trives med det og ingen har konstruert og lovpålagt noen aldersgrense for hans virke.

Jeg forstår og er enig i at eldre ikke skal blokkere stillinger for de unge lovende. Jeg vet også at alderens sykdommer og plager for mange kan gjøre det vanskelig å fortsette som før. Men at man som frisk, oppegående, oppdatert, erfaren og arbeidslysten ikke skal kunne fungere som vikar, deltidsansatt eller i tverrfaglig samarbeid som en med kompletterende kunnskap til avtalepraksiser hvor man ønsker spisskompetansen man besitter, - forstår jeg ikke. For meg synes dette å være utrolig gammeldags tankegang, ettersom det generelt i dag er et betydelig høyere funksjons- og aktivitetsnivået på dagens friske eldre, enn det som var vanlig i generasjonene før oss.

Jeg opplever dagens retningslinjer for leger (og sikker mange andre yrkesgrupper) der man «blir utvist på grunn av alder», er gammeldags og en svært dårlig utnyttelse av ressursene både for meg og de som har utdannet og engasjert meg i det offentlige helsevesenet. Helsearbeidere som nettopp har nådd dagens aldersgrense, må da være de mest kompetente, erfarne og de enkleste å kunne benytte som vikarer, ekstrahjelp eller som kompetanse-ressurs. Reglene om aldersbegrensning oppad håndheves strengt. Dette til tross for at man i reklameinnslag på TV informerer om et udekket behov for 15 000 kvalifiserte

helsearbeidere de nærmeste årene, og ambulansesansatt beklager seg over en mengde unødvendige utrykninger til sykehjem fordi man her hverken har egen lege eller sykepleier å kunne kontakte om natten.

Idrettsorganisasjonene med NIF i spissen er like konservative. Her praktiseres 70 års grensen strengt – samtidig som man var over seg av stolthet og glede når man kunne melde at Inge Hansen (75+) skulle lede utbyggingen av Campus Sognsvann for idretten. Jeg bifaller veldig at det var en «innertier» å få engasjert en så kunnskapsrik og ikke minst erfaren person som Inge i den jobben, men det illustrerer vel at det må være lov å stille spørsmål ved den aktuelle 70-årsgrensen som ellers praktiseres for ansatte i NIF.

Statsminister Jonas Gahr Støre la i sin nyttårstale i år vekt på «*betydningen av arbeid for de som vil og kan arbeide*». Når både Kongen og Statsministeren synes å være «på min side», burde kanskje noen se på gjeldende reglene? Hva var egentlig meningen med disse? Er reglene resultatet av «kampen om å stå samla om pensjonskrava» på 60/70-tallet? Fungerer pensjonsreglene like riktige i dag som den gang de ble laget? Ofret vi verdiene som ligger i arbeidsglede, kompetanse og erfaringsbasert kunnskap i kampen for lavest mulig pensjonsalder – uansett funksjonsnivå? Er alders-begrensning vårt samfunns beste utnyttelse av disse ressursene i dagens samfunn?

Jeg har ingen tro på at forandringer vil kunne skje i min tid. Jeg bør nok heller bruke min tid som «pensjonist-lærling» til å bli en god pensjonist. Det er likevel mitt håp at fremtidige erfarne, yrkesglade pensjonister vil kunne bli invitert inn for å bidra med det de kan og har lang erfaring med, i stedet for å bli utestengt av en diskriminerende aldersgrense oppad.

Apropos livet som pensjonist-lærling: Da kan man jo reise hjem fra hytta på mandag i stedet for i søndagskøen, men jeg tar meg da stadig i å lete etter Sportsrevyen på TV om kvelden fordi dette alltid har vært naturlig avslutningen på helgetur på hytta.

En liten refleksjon:

Jeg har tenkt litt på hva jeg tror kunne vært nyttig bruk av min/vår utdanning, kunnskap og ikke minst erfaring, og samtidig være positivt for slike som meg. Tenk om jeg ved avsluttet ordinær legetjeneste pga alder hadde fått et brev fra Helse Sør-Øst ala:



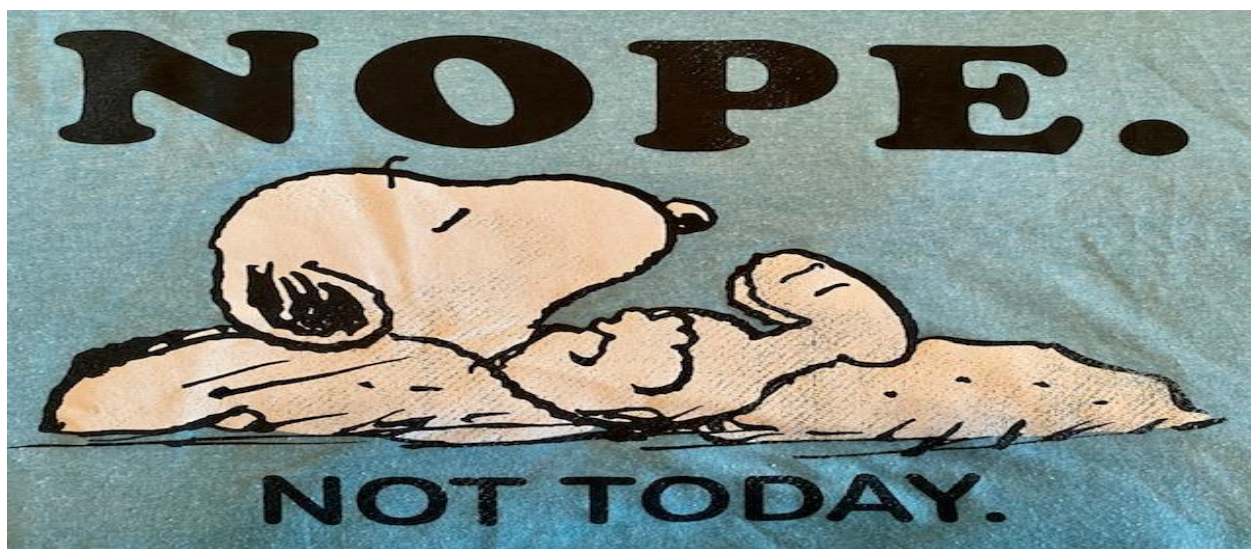
Ettersom din ordinære Helfo-tilknytning nå er avsluttet, vil vi gjerne vite om du også i denne situasjonen har ønske om og evt mulighet til fortsatt å bidra med medisinsk kompetanse. Dette kan være som:

- *Rekruttert til en «senior-gruppe» for å være tilgjengelig som:*
 - *mentor for utnyttelse av kunnskap, erfaring, nettverk*
 - *vikar,*
 - *periodisk bakvakt-kontakt for sykehjem,*
 - *bistand ved ferieavvikling/sykdom,*
 - *deltidsansatt,*
 - *til kompetanse/veiledning ved tverrfaglige vurderinger i eksisterende fastlegepraksiser eller*
 - *annet?*

Om din situasjon er slik at noe av dette kunne være aktuelt for deg, vil vi gjerne at du fyller ut et vedlagt skjema for at vi skal kunne vite hvor vi ved behov kan benytte din tilgjengelige kompetanse.

Hvis ikke noe slik legearbeid er aktuelt for deg, ønsker vi deg alt godt i en velfortjent pensjonist-tilværelse.

Selv jobber jeg nå med å fokusere på å benytte denne første tiden som «pensjonist-lærling» til å kunne bli en best mulig pensjonist, bl.a. veiledet av god Snoopy-filosofi:



Pensjonert hilsen

Lars Kolsrud

Bryteren Tore Hem:

Den minste som ble den største!

Tore Hem var den minste i klassen da vi møttes i 1GA på Lakkegata skole i 1951. Likevel - han ble den største, både fysisk og idrettslig. Deltagelse i tre OL – med en femteplass som topp - og en fjerdeplass i VM. Et arbeids- og idrettsliv som minner lite om dagens toppidrett. Skjønt TV-serien «Med hodet i klemme» forteller om et hardt og robust liv – og ganske ubønnhørlig for den som ikke henger med.



Tore Hem hang med. Han var et brytetalent av de sjeldne. Stor og kraftig. Samtidig smidig og hurtig. Midt under pandemien publiserte Runar Heggen boka ”En urkraft kalt Hem” på Kolofon forlag. Boka er velskrevet og gir et sterkt og godt innblikk i Tores liv. Ikke bare som idrettsutøver, men også det strabasiøse livet som fullblods amatør – gjerne med to jobber samtidig.

Tore Hem – et brytetalent av de sjeldne, og den minste gutten i folkeskoleklassen

Brytetrening på «Rosekjeller'n»

Etter et par runder på sjøen, endte han opp med sitt eget lastebil- og gravemaskinfirma. Dessuten var han dørvakt (les utkaster) på både ærverdige Continental, men også på mer tvilsomme Rosekjeller'n. Her fikk han ekstra brytetrening ved å måtte bære Norges verste bråkmakere opp trappa. «og på Fortuna pub på Continental var det alltid trygt, der stod bryteren Tore Hem, Norges sterkeste mann, i døra. Ingen turte å bølle med han,» skrev Dagsavisen om den første generasjon homofile som valgte å stå frem.

Aldri noen skikkelig trener

Tore gjorde ikke forskjell på folk, og bråkmakere var hans spesialitet. Nåde den som prøvde seg, enten det var på sjømannen Tore, utkasteren, eller bryteren. Han sier et sted i boka at han hadde blitt en enda bedre bryter med gode treningsopplegg. Selveste Stein Johnson hevdet at han kunne gjort Tore enda bedre med sine opplegg. Og det hadde han sikkert. Tore sier i boka: «Som utøver hadde jeg vel egentlig aldri noen skikkelig trener. Det var ingen som ga meg et puff, målte fremgang eller koordinerte hva som var smart å gjøre når. Det hadde vært bra for meg. En slik type trener hadde garantert gitt meg bedre resultater.»

Full av dramatikk

Boka om Tore Hem er full av dramatikk, både på det personlige plan, og i idretten. Den tragiske bilulykken der Harald Barlie satt bak rattet og toppbryterne minstebror Aage Barlie og Egil «Bamse» Knudsen mistet livet, er en av hendelsene som gir sterkest inntrykk. Massakren i München-OL en annen.

Kronprins – og en av «oss gutta»

Men historiene fra OL-livet med Haraldene - Barlie – og den gang Kronprins Harald, er med og gir denne livshistorien fortsatt tro på den olympiske ide og tanke – også nasjonalt. Tore om vokste opp i Trondheimsveien 14 på Grünerløkka, følte seg nok som en underdog. Ekstra stas var det da å bli kjent med Kronprinsen og spille kort de tre dagene München-OL ble satt på vent. «Kronprins Harald var en kjernekar, trivelig og med godt humør. Han virket ikke mye kongelig, og han var ikke noe fin på det. Kronprinsen var en av oss gutta,» skriver Tore Hem.

Det var og er du også, Tore!

Harald Bråthen (Klassekamerat på Lakkegata skole 1951-1958).

Leserinnlegg;

Om sammenslåingen av NIF og NOK til en organisasjon

NIV's medlemsmøte 9. mai hadde årets Idrettsting og tidligere tingvedtak som tema. I sitt innlegg stilte Laila Andresen spørsmål om hvorfor NIF og NOK ble slått sammen og at hun visste lite om bakgrunnen til forslaget. For andre gang på



Ellinor Allergoth

kort tid ble jeg oppmerksom på at årsaken er lite kjent. Første gang var da jeg leste Hans B. Skaset sitt innlegg i Aftenposten 4. mai.

Som leder i Akershus Idrettskrets var jeg med i prosessen helt fra starten og kan fortelle at idrettskretsenes fellesforslag til idrettstinget i 1994, hadde bakgrunn i at det ble to organisasjoner for idrett i Norge i årene frem mot OL på Lillehammer. NOK økte i makt og oppmerksomhet og hadde en sterk ledelse, mens NIF fremsto mer og mer som fraværende, svak og litt tafatt.

Det kan sies mye om alt det, men her kan det holde med at det etter hvert ble stor forvirring i organisasjonen (med trolig unntak i de olympiske særforbundene).

Det ble uklare linjer og spørsmål om hvem representerte norsk idrett. Da NOK også tok for seg Barneidretten, ble det hele litt for rart. Org. sjefene som alltid mumlet i krokene, mumlet etter hvert mer enn vanlig.

Dette var bakgrunnen for at idrettskretsene på en samling høsten 1993 på Holmen Fjordhotell i Asker, ble enige om å sende et felles forslag til Idrettstinget 1994 om et ekstraordinært Idrettsting i 1996 for sammenslåing av NIF og NOK. Vedtaket på

møtet ble gjort bindene gjennom at alle IK'ene styrebehandlet forslaget. Det ble godkjent av alle og sendt inn av Akershus innen fristen.

Forut for møtet på Holmen Fjordhotell hadde det i et par år vært stor og hektisk virksomhet formelt og uformelt i idrettskretsene om saken. Thorvald Larsen – daværende leder i Oslo Idrettskrets, og på mange måter far til ideen om sammenslåing, - bodde i Asker slik også jeg som leder i Akershus, gjorde. Vi kjente hverandre godt gjennom Askeridretten og fra Ekeberg, hvor jeg satt i et særkrets styre. Thorvald kjente også andre askerbøringer med olympiske aner, som han snakket med. Mye kan også fortelles om virksomheten mellom og i idrettskretsene i denne perioden, men det er det ikke plass for her. Det var drøftelser om IOC og Charteret og om valg og strategier. Det var ikke helt enkelt. Idrettskretsene er forskjellige. Vi møttes i flere sammenhenger og diskutert mye. Men, det var enighet om at vi var misfornøyde med NIF og at vi så klare ulemper og forvirring med to organisasjoner for idretten i Norge.

Fellesforslaget fra Idrettskretsene til tinget i 1994 hadde også en «undertekst» gjort kjent for enkelte olympiske miljøer. Hvis forslaget om ekstraordinært ting i 1996 ble støttet og vedtatt ville idrettskretsene til gjengjeld stemme olympisk i valget. Å samle alle Idrettskretsene om det, var ingen enkel sak, men flertallet så en samlet og ikke fragmentert idrettsorganisasjon som viktig. De fleste av oss forsto at alternativet ville være at NOK fortsatte som egen organisasjon og det ville bli mer av det samme, fremover. Det var ikke ønsket.

Med bakgrunn i erfaringen med to organisasjoner i norsk idrett i årene frem mot OL 1994, har jeg liten tro på Skasets forslag om å dele opp igjen. I teorien er det kanskje riktig, men i praksis vil det ikke fungere selv med en aldri så god oppgavefordeling. Se bare på IK/SK. Oppgavene er godt beskrevet, men de tolkes og mistolkes i alle retninger. En organisasjon har ikke vært til hinder for medaljer og fremgang for den aktive idretten og det kan helt sikkert finnes gode løsninger på behandling av «olympiske saker». Idrettsstyret består av et utall medlemmer også noen fra olympiske særforbundene, skal jo ha slike saker som sitt arbeidsfelt. Det er mange rare olympiske komiteer i verden og vår løsning har fungert og vært godtatt i 27 år.

Helt til slutt har jeg lyst til å nevne at jeg synes at det er rart at det ikke er forsket på bakgrunnen for sammenslåingen. Som Laila sa på møtet i NIV så er det jo et av de viktige ting vedtakene og som ikke må forveksles med saken på tinget i 1990 om organiseringen av norsk idrett. Denne saken ble i hovedsak drevet frem av idrettskretsene og vi er ikke blitt spurt om noe av noen. Her har jeg skrevet litt om alt som skjedde og ble gjort og hvorfor.

PS: Idrettskretsene trakk sitt forslag på tinget i 1994, da idrettsstyret hadde fremmet et tilnærmet likt forslag. Vi så på det som et plagiat og gjorde oss noen tanker, da idrettsstyret først kom på banen etter at vårt forslag var sendt inn.

Ellinor Allergoth

Kommende jubileer for våre medlemmer:

Bente Hoel	80 år	7. juni
Sondre Nordbø Kåfjord	75 år	7. juni
Tor Christian Bakken	70 år	7. juni
Kristin Paulshus	70 år	22. juni
Arne S Modahl	75 år	29. juni
Bjørn Bogerud	90 år	18. juli
Harald Aarhus	70 år	1. aug
Bjørn Tore Lie	80 år	7. aug
Odd-Roar Thorsen	70 år	10. aug

NORSKE IDRETTSLEDER-VETERANER

INVITASJON TIL SOMMERTUR

Tidspunktet for årets sommertur nærmer seg!

Vi håper mange medlemmer med ledsagere har satt av dagen 13. juni for et besøk på Olaf Tuftes gård utenfor Horten. Gården er 350 år gammel og det sies i omtalen at det tradisjonelt har vært mye dyr på gården, men at de nå satser mest på korndrift og arrangementer. Låve og stabbur er satt i stand til å huse arrangementer av mange slag. I tillegg har de en lavvo på tunet og der blir antakelig lunsjen vår.



Opplegget for dagen er følgende:

Buss fra Operaen, Oslo kl 9.00. Bussen stopper i Sandvika ved bussholdeplassen der Sandviksveien går under motorveien. I Drammen stopper bussen ved bussholdeplassen ved inngangen til tunellen – på Bangeløkka.

Vi kommer til gården ca 10.30 og får en omvisning, før vi etter hvert går til varm lunsj, antakelig i lavvoen. Vi får også servert nystekt bakverk og Tufte-kaffe før vi vender blikket hjemover ca kl 14.00.